

Протокол

№

гр. София, 21.11.2013 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 2 състав,
в публично заседание на 21.11.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Александра Ковачева, като разгледа дело номер **4219** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

На именното повикване в 11.47ч. се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ редовно призован, явява се лично.

ОТВЕТНИКЪТ редовно призован, се представлява от юрк. Р. с пълномощно от днес.

Свидетелката редовно призована, се явява лично.

ВЕЩОТО ЛИЦЕ, редовно уведомено, явява се лично.

Свидетелката се изведе от залата.

СТРАНИТЕ /по отделно/: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ като намери, че не е налице процесуална пречка за разглеждане на делото в днешното съдебно заседание,

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

ДОКЛАДВА молба от жалбоподателя от 14.11.13г. с приложени към същата молба 3 броя съдебно психиатрични експертизи.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ: Бих искал да дам обяснения като страна. Нямам доказателствени искания.

ЮРК. Р.: Да се приемат приложените към молбата на жалбоподателя от 14.11.13 писмени доказателства. Няма да соча други доказателства.

Съдът по доказателствата

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА приложените към молбата на жалбоподателя от 14.11.13г. 3 броя съдебно психиатрични експертизи.

Введе свидетелката в съдебна зала.

Съдът пристъпи към снемане самоличността на свидетелката:

Л. С. Д. на 59г., неосъждана, без дела и родство със страните.

Предупредена за наказателната отговорност по чл. 290, ал.1 НК.

Обещава да даде каже истината.

РАЗПИТАНА КАЗА: Знам за какво е делото. Научих от призовката, че има такова дело и юристът на институцията ме запозна с документацията по делото, по-скоро с медицинската част на случая.

СЪДЪТ предяви на свидетелката становище на Р. Т. Ц., находящо се на стр. 56 от административно дело № 5527/12г на АССГ, 3 състав.

СВИДЕТЕЛКАТА: Дала съм своето мнение по случая. Г-жа Ц. е икономист, а не лекар, а относно медицинските показания за ползване на програмата за рехабилитация се изисква мнение и на лекар. Има лекар, който преглежда документите, а аз съм началник на сектора, в който работи този лекар. Бях запозната с конкретния случай, защото е имало по-емоционална реакция във връзка с представената медицинска документация, която се изисква. Процедурата, когато се кандидатства за ползване на програмата, е да се представи в неговия случай, тъй като не работи и е в трудоспособна възраст, да представи актуално ЕР на ТЕЛК и пълна медицинска документация, която включва личен амбулаторен картон с вписани прегледи, епикризи, изследвания в зависимост от заболяването и евентуално становище от лекуващ лекар, който да каже, дали случаят е подходящ за рехабилитационно лечение. Лекарят, който преглежда медицинската документация ме извика на помощ. Там присъстваше г-н Т., който изрази несъгласие с нашите доводи. Първо - ЕР на ТЕЛК беше с изтекъл срок, и второ, имаше едно медицинско направление с една диагноза, мисля, че беше за увреждане на колянната става и никакви придружаващи заболявания, което е задължително да бъде вписано от лекарите, които издават направление за рехабилитация. Документацията, която се изисква е - ЕР на ТЕЛК, медицинско направление от личен лекар за основни и придружаващи заболявания и цялата медицинска документация за заболяванията на лицето. Поискахме пълна медицинска документация и актуално ЕР, тъй като от проверката в регистъра се установи, че той получава инвалидна пенсия. Това не беше направено от лицето и се наложи да се вземе актуалното решение служебно от пенсионното досие. Там се установи, че заболяванията, вписани в него са съвсем различни. Водещата диагноза е психиатрична и ЕР е издадено от психиатрична телкова комисия. Поради голямата настойчивост и непредставяне на други документи, и изискването на господина да се срещне с висшестоящи лица, той беше приет от директора на Дирекция „Краткосрочни плащания и контрол”. Моето становище като лекар съм дала на г-жа Ц., която към онзи момент беше началник отдел в същата дирекция. Моето становище е - при липса на желание за представяне на допълнителна документация и становище на психиатър, и въз основа на написаното в ЕР, че не може да бъде допуснат до санаториално лечение, защото тези състояния бяха отбелязани като противопоказания на санаториума и са вписани като приложения към договора, който санаториумът е сключил с НОИ. Лицето кандидатства за санаториум в П.. Противопоказанията в санаториума в П. са - онкологичните, психиатричните и тежките хипертонии. Като лекар имам специалност „вътрешни болести” и много години съм работила в интензивно кардиологично отделение. Не е възможно да се осигурят лекари по всички

специалности, за които има противопоказания. Второ за това ние изискваме и становище на лекуващия лекар по състоянието на пациента, за който е спорно дали да отиде на рехабилитация. И не на последно място се обаждаме в самия санаториум и разговаряме с главния лекар, защото ние сме отговорни за издаването на разрешение. Санаториумът също има право да ни върне пациента, ако не отговаря на условията. Аз лично не съм се обаждала в санаториума за конкретния случай. Не знам дали се е обаждал другият колега. В случая няхахме представена медицинска документация и становище на лекуващ лекар. Не съм сигурна, дали имаше разговор със санаториума. Консултацията с г-жа Ц. касаеше дали има заболяване, което е вписано в ЕР на ТЕЛК, влиза ли то в противопоказанията. Моето становище и становището на лекаря, който се занимаваше със случая беше, че има противопоказания. Освен водещата диагноза по ЕР на ТЕЛК има мотиви и на втората страница и там бяха описани рецидивиращи поведенчески реакции, които са от значение, защото когато отива на санаториално лечение не може да бъде самостоятелно настанен в стая и ще съжителства с друг. Биха могли да се появят проблеми. От самите процедури има висок риск да се получи по-висока възбудимост на реакциите и не на последно място това беше описано в момента действащо телково решение, за което той получава инвалидна пенсия. Това се приема към момента за водещо заболяване независимо от дискусиите, които текат в световен мащаб в психиатрията.

На въпрос на юрк. Р.:

СВИДЕТЕЛКАТА: При мен няма съмнения от диагнозата, вписана от ЕР на ТЕЛК, поради което, независимо че не съм специалист психиатър за мен диагнозите са ясни и аз ги приемам за истина.

На въпроси на жалбоподателя:

СВИДЕТЕЛКАТА: В ЕР на ТЕЛК, което е изтекъл срокът. липсваше диагноза от психиатрично естество. Мисля, че срока на ЕР беше изтекъл - 2010 г, а това стана през 2012г. Спомням си, че когато ме извикаха, видях медицинското направление от лекуващ лекар и ЕР на ТЕЛК с изтекъл срок на валидност. Ако нямаше изтекъл срок на валидност нямаше да изискваме нищо друго.

На въпрос на жалбоподателя: Какво представлява най-общо междуличностното разстройство и дали същото представлява психопатия?

СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:

НЕ ДОПУСКА въпроса като неотнотосим.

СВИДЕТЕЛКАТА: Аз се въздържам да отговоря на този въпрос като неспециалист, но факта, че имаше действащо решение с водеща психиатрична диагноза беше причина да приема и аз и колегата, че има противопоказания. Другият колега е със специалност „вътрешни болести”, не е психиатър. Не знам кога се запознах с документите, мисля, че беше същият ден, но не съм сигурна. Не мога да си спомня дали моето становище по случая е дадено устно или писмено. Категорично потвърждавам, че съм дала становище. Има наредба и инструкция, които изискват да се представя медицинско направление и пълна медицинска документация, свързани със заболяването. В момента не мога да конкретизирам конкретен нормативен акт. Към момента заемам длъжност началник сектор експертиза на работоспособността. В служебните ми задължения влиза – преглед на медицинската документация и контрол на дейността на санаториумите. Самите санаториуми определят показанията за

лечение, а не ние. Никъде, в нито едно противопоказание не съм видяла разлика, навсякъде пише „психично заболяване” и няма диференциация на болестите. Ние не може без съгласие на санаториума да изпратим пациент с посочени противопоказания. В тогавашния спор аз обясних на жалбоподателя и му прочетох противопоказанията така, както са описани. Обясних, че по това ЕР на ТЕЛК има записана диагноза и че трябва се представи нужните документи и да се проведе разговор със санаториума. От негова страна имаше силно желание да бъде изпратен без да представя нужните документи и той не представи такива документи. Става въпрос за действащото ЕР на ТЕЛК. С жалбоподателя съм се виждала само веднъж. Представи само ТЕЛК с изтекъл срок на годност.

Съдът

О П Р Е Д Е Л И:

Освобождава свидетеля от съдебна зала поради изчерпване на въпросите.

СТРАНИТЕ /по отделно/ - Няма да сочим други доказателства и нямаме доказателствени искания.

СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:

СЪДЪТ с оглед липсата да доказателствени искания от страните и като намира делото за изяснено от фактическа страна

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД ПО СЪЩЕСТВО НА СПОРА.

ЖАЛОБПОДАТЕЛЯТ: Считаю, че показанията на свидетелката си противоречат. Свидетелката твърди, че съм подал ТЕЛК с изтекъл срок на годност, в който няма психически заболявания и противопоказания, и по-късно твърди, че при нея бил на разположение ТЕЛК с психически заболявания с противопоказания, които не били представени. Държа да кажа, че в жалбата съм посочил всички основания за оспорване на административния акт, както на директора на Дирекция КПК С. и всички основания за оспорване са налице по чл. 146, т. 2. и т.5, както и първоначалния административен акт на Директора КПК С., издаден в противоречие с чл. 59, ал.2, т.4, т.2 и т.8 АПК. Първоначалният административен акт освен, че няма наименование, не са изписани никакви фактически основания, правните основания са непълни. Цитира се наредбата, но видно от решението на ВАС и доказателствата по делото би трябвало да се цитира и самият договор. Няма дата първоначалният административен акт, не са спазени изискванията на чл. 7 от Наредба №1 на 13.2.07г. на НОИ, тъй като не са ми изискани всички необходими материали по чл. 7 от тази наредба. Последващият административен акт на Главния директор на С. считам, че той повтаря първоначалния административен акт, като има и нови допуснати закононарушения. Изискани са и са събрани нови доказателства, за които аз не съм уведомен, не ми е дадена възможност да се запозная с тях и да изразя становище – нарушение на чл. 34, ал. 1 и ал. 3 АПК. Държа да кажа, че това е фрапиращ случай. По повод жалбата е прието становище от служителите на по-долната административна инстанция да не се

уважава жалбата ми. Долната инстанция няма право да оспорва моята жалбата пред по-горестоящ административен орган. Решението на Главния директор на С. цитира Наредба № 1/03.02.07г. на НОИ, като в повечето случаи е първо е несъотнесима. Дори в този административен акт на Главния директор на С. не са посочени всички правни основания. Цитира се договор между НОИ и С., но не се сочат точки от този договор, нито приложението към същия. В същия административен акт се сочи, че има консултация с медицинска страна по спора, медицинска комисия по чл. 98, ал. 4 КСО, но разпоредбата на същия текст от КСО касае единствено пенсиите и не е относим към издаване на удостоверение за рехабилитация и балнеолечение. Държа да кажа, че самият договор между С. и НОИ и цитираната в касационната жалба на ответника - т. 4 от същия няма императивен характер. В нея пише, че трябва изпълнителите на договора да съобразяват противопоказанията. Държа да отбележа, че не страдам от психично заболяване в същинския смисъл на думата. Това е видно и от международната квалификация на болестите. Моето заболяване спада към поведенческите такива. Това е видно и от приложените от мен СПЕ, едната, от които е на лист 65-70 от кориците на делото и е видно, че аз мога да имам психическата годност да лежа в следствен арест, затвор и т.н., а излиза, че не мога да ползвам балнеолечение. Това е абсурд. Видно от последните две психични експертизи, които съм приложил по делото, и двете са категорични, че нямам същинско психично заболяване „психоза”. Видно от извадката на М. има заболявания като преяждане, липса на сексуално желание и хазарт и т.н. Моето поведенческо разстройство е в този клас заедно със сексуалните, алкохолни и други зависимости, но не е психично заболяване в същинския смисъл на думата. Приетата на тази инстанция СПЕ частично оспорвам, но приемам заключението на три реда, където пише, че противопоказания за провеждане на балнеолечение при мен може да има само в определен етап. Никъде от доказателствата от делото не пише, че съм в етап на декомпенсация. Въпреки определението на ВАС не са обсъдени в пълна степен процедурите по рехабилитация и това дали евентуално от определени процедури биха възникнали противопоказания. От приетата съдебно психиатрична експертиза не става ясно в М. моето заболяване същинско психическо ли е или само поведенческо. В тази връзка и свидетелката каза, че има спор в М.. Аз имам направление от личен лекар, който е преценил, че нямам противопоказания за лечение. Имам приемна карта от [фирма], която е приложена по делото, където работят медицински лица, които са запознати с медицинския ми статус и са преценили, че нямам противопоказания. Настоявам да отмените двата административни акта на С. като неправилни по така изложените от мен съображения. Считаю, че съм ошетен.

ЮРК. Р.: Моля да постановите решение, с което да уважите обжалваните административни актове на КПК и С. като правилни и законосъобразно постановени. Моля да съобразите констатациите на СПЕ и показанията на свидетелката Д.. В този смисъл моля да постановите вашето решение.

СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ В СРОК.

Протоколът изготвен в съдебно заседание, което приключи в 13.50ч.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: